

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre VI](#)[item Mythologia, Francfort, 1581 - V, 02 : De Pythiis](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - V, 02 : De Pythiis

Auteurs : Conti, Natale

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre V

Ce document *est une version augmentée de :*

[Mythologia, Venise, 1567 - V, 02 : De Pythiis](#)□

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre V

[Mythologie, Lyon, 1612 - V, 02 : Des jeux Pythiens](#)□

est une traduction de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre V

[Mythologie, Paris, 1627 - V, 03 : Des Pythiens](#)□

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Document : "Mythologia, Francfort, 1581 - V, 02 : De Pythiis".

Auteur(s) de la notice : Équipe Mythologia.

Éditeur : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 05/05/2024 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/5955>

Présentation du document

PublicationFrancfort, André Wechel, 1581

ExemplaireRegensburg (Allemagne), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307

Formatin-8

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Paginationp. 433-435

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière modification le 28/04/2023

retentis. sed utrorumque parentibus multa indicta est & exacta, cum ab illis noxa fuisset commissa. interrogata fuit multa Sarapioni etiam pancratiaſtae prima poſt ducentefimā olympiade, qui condemnatus fuit timiditatis pridie quā pancratium committeretur, quia metu aduerſariorum ſolūm verterit, quod vni ex omnibus vndeus athletis per omnem hominum memoriam accidiffe memorant. Undecima poſt ducentefimam oleaſtrum tulit Xenodamus pancratiaſta Anticyrenſis, cum ſequenti coronatus ſit Artemidorus Trallianus. Condemnatus eſt olympiade decima octaua poſt ducentefimam Apollonius pugil Alexandrinus, quia ad ſtatutum diem non adiit: neque illi profuit quod vento ad Cycladas ſe detentum cauſatus eſſet, cum ad ſtatum diem conuenire oporteret, quorum nomina athletarum legitimè data fuiſſent. Heraclidi igitur coronam intacto Elei ac ſine puluere partam decreuerunt, cum id grauiter ferret Apollonius, in Heraclidem coronam iam capientem impetum fecit, & ad ludorum præſides viſque perſecutus eſt, quæ inſania illi magni ſtetit. octaua poſt hanc condemnati ſunt pugiles deprehendi de eadem palma inter ſe pacta pecunia ſocietatem coſuiſſe, quare illis multa eſt impoſita: ij fuerunt Didas & Garapammon qui pecuniam dedit, ambo ex Arſinoite tribu Ægypti. olympiade verò quinta ac triceſima poſt ducentefimam, qua Mneſibulus de curſu victor palmam tulit, duplicati ſunt cum clypeo cutriculi, cum & alias Mneſibulus Eleata curſor cæteros curſores olympicos ſuperaiſſet. Atque res olympica ita miram varietatem diuerſis temporibus ſortita eſt, & quemadmodum res humanæ omnes ſortiuntur, quæ nunquam in eodem ſtatu diutius poſſunt conſiſtere. Veruntamen ex iis perſpicuum eſſe poſſe cenſeo, quæ genera ludicrorum, & quibus temporibus ſingula fuerint inſtituta vel inſtaurata, & quid iudices ſpectare oporteret, & quæ præmia proponerentur victoribus. Atq; de Olympicis certaminibus hæc breuiter dicta ſunt, nunc de Pythiis dicatur.

De Pythiis. CAP. II.

FVERUNT & Pythia multis annis ante Iſthmia inſtituta, poſt Olympiæ tamen, & ea in honorem Apolliniſ agebantur, ceptæque ſunt eo tempore, quo Apollo latronem in Delphis ſagittis cōfixit, qui poſtea inſepultus ibi contabuit, quem

¶

tamen draconem quidam esse crediderunt, ut dictum est. Alij instituta dixerunt, quia cum artem vaticinandi sit à Pane doctus, qui senex Arcadibus leges dedit, mox ad vaticinium venit, ubi Nox, deinde Themis respōsa dabat, Pythone præfide tunc tripodis prophetici caeso ipse vaticiniorum locum occupauerit. Cum cepti essent igitur celebrari ludi Pythici, antiquissimum omnium fuit certamen, ut hymni in Apollinem cum tibiis ad citharā canerentur, & ab ipsis aulædis, atque variis temporib. & hæc ipsa certamina multam varietatem sortita sunt: quia prius fuit institutum pæcratium, siue quinquertium, quoniam fama est prima Pythiade, in qua certarunt Dei, vicisse Castorem stadio, Pollucem pugilatu, cursu Calaim, armatū Zetem, disco Peleum, luctu Telamonem, Herculem pancratio, qui ramo lauri coronati sunt, ubi primum Pythia sunt ab Apolline instituta, ut quidam putarunt. Alij tamen vocata fuisse Pythia crediderunt à loco Pytho nominato; alij ab interrogatione, cum *πύθισσα* sit percunctari, in qua vicit Pythiade Achmeas Parapotamius ceteros omnes pueros pugillatu, ea fuit prima, in qua homines decertarunt, ut ait Pausanias. Altera deinde Pythiade Amphictyones, qui fuerunt his ludis præfecti ab Amphictyone Deucalionis filio nominati, vel (ut alij maluerunt) ab Amphictyone Heleni filio, qui hunc conuentum instituit, quod accidit quadragesima octaua olympiade, omnē artem aulædorum repudiarunt, quia nescio quid triste & insuauē auditu, minimeque iucundi ominis canerent, nam elegi & funebres modi magis hisce tibiis conueniebant, quam vilius lætitiæ genus, vel ludorum festiuitas qui celebrabantur. Institutum fuit coronarium dumtaxat certamen ut sub motis præmiis relinqueretur, cum primum pecunia esset præmium victorum. Additus est etiam equorum cursus, qua Pythiade renuntiatu est victor Clisthenes Sicyoniorum tyrānus, eadēque certamina indicta sunt Athletis, quæ & in Olympia erant, lata lege ut soli pueri tum longiore, tum etiam repetito cursu manē certarent. nam sicuti dictum fuit, curru etiam in olympicis decertabatur. Octaua Pythiade lege ludorum comprehēsi qui assis fidibus canerent, qua coronatus fuit Agellus Tegeates. Quadragesima Pythiade octaua ceptum est certari bigis, è quo certamine victor euasit Phocensis Execestades. Quinta postmodo ab illa Pythiade pullis ad currum adiunctis decerta-

decertari ceptum est, in quo certamine ceteros omnes quadrigis superavit Orphondas Thebanus. Postea verò sexagesima Pythiade admissum est inter pueros pancratium, & biuuges atque iniuges pulli, serius quàm ab Eleis, quo tempore victor declaratus est Laidas Thebanus: cum pulli postea etiam singuli fuissent admissi. septima post hanc Pythiade bigæ receptæ sunt, & pulli singuli ad currum, qua singulari pullo Lycormas Larissæus, at bigis Ptolemæus Macedo victor fuit declaratus. In omnibus his certaminibus laurea corona donabatur, sicuti patet è Pindari epiniciis, quæ corona propria fuit illorum ludorum existimata. nam credebatur esse grata Apollini, quia fabulati sunt amatam fuisse ab Apolline Ladonis filiam in illam arborem conuersam. sed tamen fuerunt nonnulli qui existimauerint quòd multo antè quàm Apollo Daphnè amaret, instituta sunt Pythia, & antequam laurea reperiretur, vel ex palma, vel ex æsculo coronæ dabantur victoribus, vti Ouid. lib. I. Metamorph. in his:

*Instituit sacros celebri certamine ludos,
Pythia perdomita serpentis nomine distos.
Hic inueniunt quicumque manu, pedibusve, rotæque
Vicerat: æsculea capiebat frondus honorem.
Nondum laurus erat.*

Nam primis Pythiorum temporibus non erat adhuc inuenta laurus, qua postea inuenta & locus datus est fabulæ, & coronæ victoribus Pythiorum ex illa confectæ. apparet autem ex Ouidij carminibus non Amphictyones, neque filium Deucalionis, sed Apollinem ipsum præ lætitiæ victoriæ eius certaminis, in quo Pythonem ceciderat, Pythicos ludos instituisse, atque eadem propè ludicra fuisse in Pythicis, quæ erant etiam in Olympicis. alij dixerunt neque palmam, neque æsculum, neque laurum præmium fuisse Pythiorum, sed poma quædam Deo consecrata victoribus donari solita vt scripsit in libro de coronis Ister. Verùm istud accidit, quia & ludicra, & præmia victorum, & tempora, quibus agebantur Pythia, sæpius immutata sunt: nam cum nono quoque anno primum ageretur Pythia, perducta sunt postea ad quinquennium, quia tot Nymphæ dictæ sunt Parnafides dona Apollini, cum feram trucidasset, obtulisse. at de Pythiis satis, nunc de Nemeis dicamus.

E 2